

Bekar Ebeveynlik Öncelikle Bir İnsan Hakkıdır

25 Ekim 2013
Kerem Altıparmak

Bebeyini ölüme terk eden anne vakasına bir küçük not da ben düşmek isterim. Olayın, sosyal ve psikolojik boyutları çok konuşuldu. Ancak siyasi boyutu ve Devletin sorumluluğu kısmının atlandığını düşünüyorum.

Hükümetin son dönemde sıklıkla kadının insan haklarına ilişkin siyaseti, aileyi koruma çatısı altına aldığını biliyoruz. Buna Bakanlığın adı bile dahil. Açıklaması ise gayet basit; Anayasa bize aileyi koruma görevi veriyor diyorlar.

Şüphesiz bu siyaset değişikliği sadece isimle sınırlı değil. Aile sadece çekirdek aile olarak anlaşıncı ailenin devamı için gereken yatırım, çekirdek aile kurmak istemeyen, devam ettirmek istemeyen veya ettiremeyen kadın açısından söz konusu olamıyor.

Batı'da çokça rastlanan bekar ebeveynlerin (single mom/single parent) çocukları büyütme durumu, Türkiye'de de bu oranda olmasa bile var. Batı'da daha çok başından itibaren geçerli olan bekar annelik olgusu,

Türkiye'de daha çok boşanma sonrası vakalarda ortaya çıkıyor ama işte son gündeme gelen olayda olduğu gibi en başından itibaren bekar anneler de var.

Basında hazin bir hikaye olarak aktarılan olayda; önce annenin, ardından babanın sorumluluğu gündeme geldi ama Devletin ve siyasetin sorumluluğu hiç konuşulmadı.

Türkiye'de çocuğunu tek başına büyütme isteyen veya zorunda kalan annenin (ya da daha genel olarak ebeveynin) durumuna ilişkin siyaset nedir?

Durmadan üç çocuk olsun, beş çocuk olsun diye yapılan siyasetin doğruluğu/yanlışı bir yana, bunu kabul etmeyen ve farklı bir hayat kurmak isteyen kadınların varlığının hiçe sayılması nasıl kabul edilebilir?

Çocuğuyla hayatını tek başına devam ettirmek isteyen veya zorunda kalan kadınların (veya yine daha genel olarak ebeveynler) ve bu tercih sonucunda annesiyle büyüyen çocukların, diğer kadınlar ve çocuklardan daha eksik bir yaşama mahkum edilmesi nasıl kabul edilebilir?

Bu söylediklerim, sadece iktidar partisinin siyasetiyle de sınırlı değil. Muhalefetin de bekar ebeveyn olgusuna ilişkin bir siyasetini duymadım, varsa da ajandalarının merkezinde değil.

Tabii bütün bu söylenenlerin hayat tarzı tartışmaları açısından da somut bir sonucu var.

Durmadan hayat tarzına müdahale yok, kimseye bir şey denmiyor deniyor değil mi? Bir kişi çekirdek aile içinde çocuk sahibi olduğunda hakları belirgin ve savunulabilirken, bekar ebeveynlik hiç yokmuşçasına kurallar oluşturulduğunda çok açık bir şekilde bir hayat tarzı zulme dönüşüyor.

Bir kadın, özellikle sosyal haklardan yoksun kılındığı bir hayat tarzını tercih edebilir mi gerçekten? Yoksa 3-5 çocuk yapmak üzere, istemediği ilişkileri sürdürmek zorunda mı kalır? Türkiye'de bekar ebeveynlerin haklarının koruma altına alınmaması açık bir insan hakları ihlalidir.

Devletin bu yaşamı tercih eden veya bu şekilde yaşamak zorunda olanlara yönelik açık bir destek politikası oluşturması gerekir. Bu alanda sağlıklı bir siyaset geliştirilmediği takdirde, mağduriyetlerin iğrenç magazin haberlerine dönüşmesi kaçınılmazdır.

Çocuğu terk edildiği için ölen kadının dramını, daha geniş bir hak mücadelesinin sesini yükseltmek, Türkiye'deki bekar ebeveynlik siyasetini tartışmaya açmak açısından yeniden okumakta fayda var.